

Bang om mooie dromen te realiseren

Een grote zandbult op het terrein De Vertakking in Ryptsjerk vormde de aanleiding tot het openluchtspel *Blankenberge* dat morgen de première beleeft. Tevens een primeur voor het dorp.

Iepenloftspul

Gerbrich van der Meer

Hans van Buuren was vorig jaar druk bezig met de regie van *Wie is bang voor Virginia Woolf*, toen hem die enorme zandbult opviel op het terrein De Vertakking. „Als ik wat moois zie, dan moet er wat mee gebeuren. Dat zit gewoon in mijn aard”, zegt de regisseur en artistiek leider van Wig-producties. Plots viel het kwartje. Als hij die zandbult nu eens zou gebruiken als decor voor *Blankenberge*, een tragikomedie van Tom Lanoye. Dat toneelstuk speelt zich namelijk af op een verlopen strandpaviljoen ergens langs de kust in een toeristische badplaats die ooit drukbezocht werd.

Lanoye is een van Van Buurens favoriete toneelschrijvers. „*Blankenberge* is zijn eerste stuk en direct bizar”, vertelt hij. „Het is rauw van toon, tegelijkertijd actueel. De angst om daadwerkelijk je droom te realiseren is immers van alle tijden.”

Het toneelstuk gaat over de teeloorgang van een brasserie bevolkt door personeel dat droomt van een beter leven, maar er niets voor doet. Na een lange hete zomer komt de opgekropte frustratie bij het sluiten van de deuren er met veel vuurwerk uit. Er wordt gevloekt, gezopen en zelfs platte seks wordt verbeeld. „In

een hilarische setting, hoor, en zonder de bedoeling om te choqueren.” Lijken de dialogen oppervlakkig van toon, daaronder roert zich een wereld van diepe emoties.

Van Buuren heeft lang getwijfeld of hij *Blankenberge* zou laten spelen. „Ik weet dat ik mijn nek uitsteek met dit stuk. Het is zo anders dan bijvoorbeeld de iepenloftspullen die

Achter al die rauwheid van de personages schuilt uiteindelijk de hoop op de liefde van hun leven

ik regisseerde bij Burgum. Stel nou dat er mensen echt beledigd zijn, is het me dat waard?” Toch vindt hij het belangrijk om te doen. „Het script heeft al heel lang hier op de plank liggen wachten. Dat schilderij in mijn hoofd, moet gewoon een keer op het doek.” *Blankenberge* is in het Vlaams geschreven. „Zo mooi van taal”, glimlacht de Ryptsjerkster. Ik kom zelf uit Brabant, dus dat

Repetitie van *Blankenberge*, het eerste openluchtspel van Ryptsjerk. Foto: WIG Producties/Sander Boonstra

komt dan heel dichtbij, maar ja, het gaat met een overwegend Nederlandstalige cast gewoon niet lukken om zo iets in die taal te brengen.”

Achter al die rauwheid van de personages schuilt uiteindelijk de hoop op de liefde van hun leven. „Maar ook dat lukt niet”, verklaart de regisseur. Is er dan geen snipper-tje hoop in dit zwarte verhaal? „Gelukkig is de droom van de jongste bediende nog het meest intact. Zij houdt hoop, zelfs als ze slachtoffer van de anderen wordt.”

Hij hoopt trouwens op een mooie

voorstelling. „Het is niet allemaal frustratie, hoor, er zitten ook zeker hilarische en vertederende scènes bij.”

Discussie

Van Buuren is trouwens niet zo van de boodschap. „Doe die maar in de winkel, zeg ik altijd”. Maar hij realiseert zich wel dat dit toneelstuk zeker aanzet tot discussie. *Blankenberge* is een uitdaging. Niet alleen voor het publiek, ook voor de spelers zelf. „Kijk, wij mensen hebben altijd het idee dat iets voor een

ander geldt en niet voor onszelf. Dat kwam tijdens het repetitieproces ook naar voren. Het is best ingewikkeld om zo'n openluchtspel te realiseren. Dit is toch onze droom, hielden wij onszelf dan voor. Niet achterover leunen, maar er dus voor gaan.” En ze kregen het dorp mee, inmiddels een grote steun bij de alle 'omballingen' en klussen.

▶ *Blankenberge* speelt van 25 juni tot 4 juli op terrein De Vertakking in Ryptsjerk, www.wigproducties.nl